

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 stycznia 2013 r. r.

DOLiS/DEC-67/13/4324,4325,4327,4328

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 i 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Pani K. Ż. i Pana T. Ż. zamieszkałych [...], dotyczącej nieprawidłowości w procesie przetwarzania ich danych osobowych przez Starostę P., Starostwo Powiatowe w P. z siedzibą [...], polegających na niezrealizowaniu wobec nich obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, udostępnieniu ich danych osobowych osobom nieupoważnionym oraz niewłaściwym zabezpieczeniu ich danych osobowych przed dostępem osób nieupoważnionych,

- 1) nakazuję Staroście P., Starostwu Powiatowemu w P. z siedzibą [...], przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez spełnienie wobec Pani K. Ż. i Pana T. Ż. zamieszkałych [...] obowiązku informacyjnego, określonego w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, w zakresie stosownym do ich żądania wyrażonego w piśmie z dnia [...] czerwca 2010 r., mianowicie „komu, na jakiej podstawie prawnej i w jakich terminach były udostępniane akta sprawy [...] (poza pracownikami Starostwa Powiatowego w P., Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P., wnioskodawcami i ich pełnomocnikami), w okresie prowadzonej sprawy przez Starostwo Powiatowe w P., czyli od [...] marca 2008 roku do [...] czerwca 2010 roku”.**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. Ż. i Pana T. Ż. Zamieszkałych [...], zwanych dalej również Skarżącymi, dotycząca nieprawidłowości w procesie przetwarzania ich danych osobowych przez Starostę P., Starostwo Powiatowe w P. z siedzibą [...], zwanego dalej również Starostą, polegających na niezrealizowaniu wobec nich obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych. W jej treści wskazali oni, że w dniu [...] czerwca 2010 r. wystąpili do Starosty z wnioskiem o realizację przyznanych im ustawą o ochronie danych osobowych uprawnień kontrolnych, poprzez udzielenie informacji o procesie przetwarzania przez ten podmiot ich danych osobowych, jednakże do dnia sporządzenia przez nich skargi do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, tj. [...] maja 2012 r. informacji tych im nie udzielono. W toku niniejszego postępowania Starosta skierował do Skarżących pismo stanowiące odpowiedź na złożony przez nich wniosek, jednak w ocenie Skarżących była ona niepełna i nierzetelna.

W piśmie z dnia [...] października 2012 r. Skarżący dodatkowo wnieśli o cyt: „(...) zbadanie legalności pozyskania przez Pana P. M., kierowcę Gminnego Zakładu Komunalnego w Ł., kserokopii dokumentów akt postępowania administracyjnego (zawierające m. in. chronione prawem nasze dane osobowe) z celem przekazania ich Wójtowi Gminy Ł.” oraz „(...) wyjaśnienie kwestii zabezpieczenia naszych danych osobowych znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w P., gdyż sposób w jaki akta postępowania były przekazane nieupoważnionym osobom wskazuje na niezgodne z ustawą o ochronie danych osobowych administrowanie i ich ochronę przez administratora bazy danych, jakim w tym przypadku jest Starosta P.”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. W Starostwie Powiatowym w P. prowadzone było postępowanie administracyjne o sygn. [...], z wniosku Pani K. Ż. i T. Ż., dotyczące przekształcenia prawa wieczystego użytkowania gruntów w prawo własności w stosunku do działek nr [...] położonych w miejscowości Z. w gminie Ł.
2. W dniu [...] czerwca 2010 r. do Starostwa wpłynął wniosek Wójta Gminy Ł. o udostępnienie akt sprawy (kopii zebranej dokumentacji) [...].
3. W dniu [...] czerwca 2010 r. kopie dokumentów z akt ww. postępowania wydane zostały Panu P. M. – kierowcy Gminnego Zakładu Komunalnego w Ł., który własnoręcznym podpisem potwierdził ich odbiór na ww. wniosku.

4. W dniu [...] czerwca 2010 r. Państwo Ż. zwrócili się na piśmie do Starosty z prośbą o udzielenie odpowiedzi w zakresie cyt: „komu, na jakiej podstawie prawnej i w jakich terminach były udostępniane akta sprawy [...] (poza pracownikami Starostwa Powiatowego w P., Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P., wnioskodawcami i ich pełnomocnikami), w okresie prowadzonej sprawy przez Starostwo Powiatowe w P., czyli od [...] marca 2008 roku do [...] czerwca 2010 roku”.
5. W odpowiedzi na powyższy wniosek Starosta w piśmie z dnia [...] lipca 2010 r. wskazał cyt: „ponieważ akta sprawy przekazano do organy odwoławczego (...) brak jest możliwości odniesienia się do Państwa pisma zarówno z dnia [...] maja 2010 r. jak również informacji o które wystąpiliście Państwo w obecnie złożonym piśmie z dnia [...] czerwca 2010 r.”.
6. Akta postępowania administracyjnego o sygn. [...] zwrócone zostały do Starostwa w dniu [...] listopada 2011 r.
7. Pismem z dnia [...] czerwca 2012 r. Starosta udzielił Skarżącym odpowiedzi na zadane przez nich w piśmie z [...] czerwca 2010 r. pytanie, wskazując cyt: „w okresie objętym Państwa wnioskiem tj. od dnia [...]03.2008r. do [...]06.2010r. z aktami postępowania prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w P. znak [...] zapoznali się” 1) W dniu [...]04.2010r. niżej wymienieni przedstawiciele Gminy Ł. (posiadającej w ówczesnym czasie przymiot strony): Pani J. K. i Pan T. C., 2) W dniu [...]05.2009r. brał udział w rozprawie administracyjnej przedstawiciel Gminy Ł. (posiadającej w ówczesnym czasie przymiot strony): Pan T. C.”.
8. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, odnosząc się do zarzutu Skarżących wypełnienia w sposób nierzetelny wobec nich obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy, mianowicie pominięcia w udzielonej odpowiedzi z dnia [...] czerwca 2012 r. faktu udostępnienia w dniu [...] czerwca 2012r. akt [...], również Wójtowi Gminy Ł., Starosta wskazał cyt: „na wniosek Wójta Gminy Ł. z dnia [...]06.2010r. (...) (posiadającego wówczas przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu) tut. urząd udostępnił (...) kserokopie zebranej dokumentacji w sprawie znak [...] (...) Użyte przez Państwa K. i T. małż. Ż. w zapytaniu z dnia [...]06.2012r. sformułowanie »innym osobom«, zostało uznane przez tut. organ jako inne osoby, nie będące osobiście Wójtem, a będące pracownikami Urzędu Gminy.”
9. Odnosząc się zaś do zarzutu Skarżących dotyczącego udostępnienia ich danych osobowych zawartych w kserokopiach pism z akt sprawy [...] osobie nieupoważnionej, tj. Panu P. M. Starosta wyjaśnił, że „Pan P. M. jest osobiście znany jako pracownik zatrudniony w Gminnym Zakładzie Komunalnym w Ł. na stanowisku kierowcy. Za jego pośrednictwem zarówno Wójt Gminy Ł. uprzednio już przekazywał korespondencję do tut. urzędu, jak również poprzez tego pracownika pobierał przesyłki adresowane do siebie. Nadmieniam, że dokumenty udostępnione Gminie Ł. jako stronie postępowania (...) znajdowały się w trwale zamkniętej kopercie opatrzonej pieczęcią tut. urzędu. Zatem Pan M. nie miał dostępu do treści tych dokumentów”.

10. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Wójt Gminy Ł. oświadczył, że Starostwo Powiatowe w P. „(...) na wniosek Wójta Gminy Ł. z dnia [...] czerwca 2010r. (...) przekazało w dniu [...]06.2010r. kserokopie 12. Akt postępowania administracyjnego (...) w kopercie zamkniętej i opieczętowanej, którą odebrał upoważniony pracownik Gminnego Zakładu Komunalnego przy Urzędzie Gminy w Ł. i dostarczył Wójtowi Gminy Ł.”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz.926 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, gwarantują osobie zainteresowanej, a więc tej, której dane dotyczą, prawo do informacji, pozwalające jej kontrolować przetwarzanie jej danych zgromadzonych w zbiorach. Wzmocnienie tych gwarancji stanowi nałożenie na administratorów danych obowiązku informacyjnego w stosunku do osoby zainteresowanej, o którym stanowi art. 33 ust. 1 ustawy. Zgodnie z jego treścią na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy.

Istotnym jest aby informacja udzielona przez administratora danych osobowych w ramach realizacji tego obowiązku, była rzetelna. Może ona bowiem stanowić podstawę do wystąpienia przez osobę, która o nią wnosi nie tylko do tego administratora z wnioskiem o np. uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie danych lub ich usunięcie, ale też podjęcia innych czynności niezwiązanych z procesem przetwarzania jej danych osobowych. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lutego 2008 r. (sygn. I CSK 358/07) uznał, iż „naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133,poz.883 ze zm.) przez udzielenie nierzetelnych informacji o gromadzonych i przechowywanych danych osobowych może uzasadniać ochronę przewidzianą w art. 23 i 24 k.c., jeżeli doprowadziło do naruszenia dóbr osobistych”.

W przedmiotowej sprawie w dniu [...] czerwca 2010 r. Skarżący zwrócili się do Starostwa o udzielenie informacji w zakresie wskazanym w pkt 4 uzasadnienia niniejszej decyzji. W okresie tym akta postępowania [...] znajdowały się w dyspozycji organu odwoławczego. Zgodnie z informacją udzieloną przez Skarżących zostały one zwrócone do Starostwa w dniu [...] listopada 2011 r. W dniu [...] czerwca 2012 r. Starosta udzielił Skarżącym żądanych informacji, jednakże, co słusznie podnieśli oni i co następnie znalazło potwierdzenie w przeprowadzonym w sprawie postępowaniu wyjaśniającym były one nierzetelne. Starosta wskazując podmioty jakim w okresie od dnia [...] marca 2008 r. do [...] czerwca 2010 r. udostępnił akta postępowania [...] zawierające dane osobowe Skarżących pominął bowiem okoliczność przekazania w dniu [...] czerwca 2010 r. wykonanych z nich kserokopii pism Wójtowi Gminy Ł., które odebrał ze Starostwa Pan P. M. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że Starosta udzielił Skarżącym ww. odpowiedzi po ponad 6 miesiącach, licząc od dnia zwrotu do Starostwa akt [...], a zatem od momentu, gdy miał już on możliwość ustosunkowania się do wniosku Skarżących,

podczas, gdy przepis art. 33 ustawy wyraźnie zobowiązuje administratora danych do spełnienia przewidzianego w nim obowiązku w terminie 30 dni.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż działanie Starosty niewątpliwie naruszyło przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, w zakresie wypełnienia dyspozycji jej art. 33, zatem winien on niezwłocznie usunąć ww. uchybienie, stosownie do nakazu sformułowanego w pkt 1 niniejszej decyzji.

Odnosząc się do kwestii legalności udostępnienia danych osobowych Skarżących zawartych w kserokopiach pism z akt postępowania [...] Panu P. M., wskazać należy, że przetwarzanie danych osobowych, przez które to pojęcie zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy rozumie się również ich udostępnianie, jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem, co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

W przedmiotowej sprawie Wójt Gminy Ł. jako strona postępowania o sygn. [...] prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w P., korzystając z przysługującego mu na mocy art. 73 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) zwanej dalej Kpa, prawa wglądu do akt sprawy pismem z dnia [...] czerwca 2010 r. zwrócił się do Starostwa z wnioskiem o ich udostępnienie. Kopię zebranej w sprawie dokumentacji odebrał ze Starostwa i dostarczył Wójtowi Gminy Ł. Pan P. M.

O ile powyższe udostępnienie kopii dokumentów z akt sprawy na rzecz Wójta Gminy Ł. było procesem legalnym opartym o przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, o tyle nie zostały spełnione wymogi formalne tego procesu. Jak wynika bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego odbierający przedmiotowe dokumenty Pan P. M. nie wylegitymował się przed pracownikiem Starostwa żadnym dokumentem, z którego wynikałoby, iż jest umocowany do działania w imieniu Wójta Gminy Ł., w szczególności do odbioru ww. dokumentów. Za umocowanie takie w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie można uznać podnoszonej przez Starostwo okoliczności, iż Pan P. M. jest osobiście znany jako pracownik zatrudniony w Gminnym Zakładzie Komunalnym w Ł. oraz, że za jego pośrednictwem Wójt Gminy Ł. przekazywał już wcześniej korespondencje do Starostwa.

Zgodnie z treścią art. 28 Kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Art. 32 Kpa stanowi z kolei, że strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności

wymaga jej osobistego działania. Natomiast stosownie do treści art. 33 § 2 Kpa pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone do protokołu. Odnosząc powyższe do analizowanej sytuacji wskazać zatem należy, że osobami, które mogą mieć dostęp do akt postępowania administracyjnego, a co za tym idzie, którym podmiot prowadzący to postępowanie obowiązany jest je udostępnić czy wydać sporządzone nich kopie dokumentów, są strony tego postępowania, względnie osoby, którym podmioty te udzieliły pełnomocnictwa, upoważnienia do ich reprezentowania w tym postępowaniu bądź dokonania określonej czynności, a które to osoby w momencie zgłoszenia się w celu wykonania określonej czynności w imieniu strony postępowania takim dokumentem się wylegitymują (lub upoważnione zostaną w protokole).

Niezależnie od powyższego wskazać także należy, iż powyższe działanie było niezgodne nie tylko z przepisami Kpa, ale również regulacją wyrażoną w art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Obowiązkiem administratora danych osobowych nie jest bowiem tylko przetwarzanie danych w oparciu o jedną z przesłanek legalności tego procesu, ale również dołożenie szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Ta generalna zasada znajduje swoje rozwinięcie w przepisach ustawy określających m.in. wymogi, jakie powinien spełniać administrator danych w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych w procesie ich przetwarzania. Jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ust. 1 ustawy, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym.

Wskazać należy, iż wszelkie czynności związane z przetwarzaniem danych osobowych winny być wykonywane z uwzględnieniem wszelkich środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ich zabezpieczenie przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym. Z powyższego wynika zatem, że ich odpowiedniego zastosowania wymaga nie tylko proces przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych czy w zbiorach tradycyjnych, ale także każda inna wykonywana na nich operacja zatem i proces przechowywania dokumentów zawierających dane osobowe. Istotnym jest bowiem, wdrożenie takiego rodzaju systemu zabezpieczania danych i kontroli tego procesu, który do minimum ograniczy możliwość wystąpienia nieprawidłowości w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz przeszkolenie i wyczerpanie na tę kwestię wykonujących te czynności pracowników.

Jednocześnie podkreślić należy, iż administrator musi mieć pełną kontrolę nad procesem przetwarzania danych, tak aby zapobiec powstawaniu zdarzeń narażających dane na udostępnienie osobom nieupoważnionym. Musi też mieć pełną wiedzę na temat całości procesu przetwarzania oraz weryfikować zachowanie pracowników pod kątem przestrzegania przez nich zasad ochrony danych osobowych, odpowiada bowiem także za ich działanie, co potwierdza nie tylko doktryna, ale i utrwalone orzecznictwo administracyjne (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2003 r., sygn. II SA 2935/02).

W przedmiotowej sprawie Starosta udostępnił dane osobowe Skarżących zawarte w kserokopiach pism z akt postępowania [...] Panu P. M., nie mając formalnych i prawnych podstaw do uznania, iż działał on z polecenia Wójta Gminy Ł. Osoba ta nie przedłożyła bowiem do akt sprawy żadnego dokumentu z którego wynikałoby, iż jest ona upoważniona do dokonania w imieniu Wójta Gminy Ł. ww. czynności.

Mimo, iż poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz prawne, wskazują na naruszenie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych wobec Skarżących, brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niemożliwy do wykonania ze względu na charakter kwestionowanego zachowania, mianowicie jego nieodwracalność. W efekcie powyższego, Generalny Inspektor korzystając z uprawnienia przyznanego mu w art. 19 a ustawy zwrócił się do Starosty o uwzględnianie w jego działalności przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się zaś do kwestii niewłaściwego zabezpieczenia danych osobowych Skarżących poprzez wydanie Panu P. M. kserokopii pism z akt sprawy w formie niezabezpieczonego pliku dokumentów, wskazać należy, że nie ma podstaw do uznania, aby doszło do ww. nieprawidłowości. Zauważyć należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie tej okoliczności. Skarżący oparli ten zarzut jedynie na swoich podejrzeniach i wnioskach wysnutych na podstawie tego, że kwitując odbiór ww. dokumentów Pan P. M. użył stwierdzenia „otrzymałem kopię dokumentów”, nie przedstawiając żadnych dowodów na jego potwierdzenie. W wyjaśnieniach udzielonych organowi Starosta wskazał, że cyt: „(...) dokumenty udostępnione Gminie Ł. jako stronie postępowania (...) znajdowały się w trwale zamkniętej kopercie opatrzonej pieczęcią tut. urzędu”, natomiast Wójt Gminy Ł. cyt: „(...) na wniosek Wójta Gminy Ł. z dnia [...] czerwca 2010r. (...) przekazało w dniu [...]06.2010r. kserokopie 12. Akt postępowania administracyjnego (...) w kopercie zamkniętej i opieczętowanej (...)”.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła w sposób jednoznaczny i bezsporny, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych. W takiej sytuacji należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.